

somheden paa, hvor paatrængende nødvendig denne Ombygning var, og det nuværende Finanslovsforflag indeholder saa flaaende Oplysninger om den stedse stigende Trafik paa Postgaarden, at jeg i alt Fald ikke længere kan være med til at dele det Ansvar, at udsætte os for, at en for hele Samfundet saavel overordentlig vigtig Institution skulde være nødsaget til at forfalde blot af Mangel paa Lokale. Denne Sag har imidlertid ogsaa en anden Side. Da Sagen først forelaa, var det Beløb, som fordreede 124,000 Rd., men dels paa Grund af, at man havde faaet bedre Tid til at se sig om, hvorved man havde bemærket, at der ogsaa var andre Ting, som det kunde være ønskeligt at foretage, og dels og væsentligt paa Grund af de stegne Arbejdspriser, steg Beløbet det følgende Aar til 169,000 Rd., altsaa med 45,000 Rd., og nu fremtæder det i Aar atter med et Beløb, der er 14,000 Rd. højere. Jeg tror, at der heri ogsaa ligger et Bevis for, at en saadan Institution, som man har taget i sin Haand, skylder man at pleie paa en saadan Maade, at alle begrundede Forbringere til den kunne tilfredsstilles. Ved samme Leilighed, da jeg taler om Postgaarden, skal jeg tillade mig at henlede Opmærksomheden paa et andet Punkt, med Hensyn til hvilket vi ogsaa paa sidste Finanslov strøg en Udgift, skjøndt vi Alle, ligesom vi med Hensyn til Postgaarden vare enige om, at det maatte komme til en Ombygning, saaledes ogsaa her vare enige om, at Udgiften maatte komme. Man sagde imidlertid den Gang, at vi havde saamange store Bygningsforetagender paa Haanden, og at vi derfor vilde udsætte dette. Den Post, hvorom jeg taler, er de 11 Kommeres Kanoner til Søforterne, som Krigsministeren begjærede ifjor, men af hvilke de 5 bleve strøgne. Disse 5 Kanoner med det væsentligste Tilbehør kunde man dengang have haft for 97,695 Rd., medens Beløbet paa det nuværende Budget er opført med 155,890 Rd., og denne Udskydning af Udgiften vil altsaa koste os over 58,000 Rd. paa en Udgift af ca. 98,000 Rd. Jeg tror, at dette Exempel er af en saadan Natur, at vi vel skulde vogte os for under saa variable Forhold som de nuværende at udskyde nødvendige Udgifter, som vi ere i Stand til at afholde. Det er en anden Sag, naar vi ikke ere i Stand dertil, men det sidste Statsregnskab viser, at vi vare i Stand til at afholde dem, og saa skal man vogte sig for ikke at gjøre det. Endelig skal jeg bringe endnu et Emne under Overveielse her, nemlig Spørgsmaalet om vore Jernbaners Benyttelse. Da jeg i Sommer reiste til Jylland blev jeg behagelig overrasket ved at se, at jeg paa 2den Klasse kunde reise fra Kjøbenhavn til Aarhus for 6 Rd. 64 Sk., men da jeg i Vinter vendte tilbage hertil, blev jeg lige saa ubehagelig overrasket ved at se, at det Samme, som i Sommer kostede 6 Rd. 64 Sk., om Vinteren kostede 8 Rd. 28 Sk. Jeg er vel vidende om, at dette Forhold ikke hidrører fra

Bestyrelsen af Statsbanerne, men at det derimod — saaledes har jeg i det Mindste hørt — hidrører fra en Konkurrencekontrakt, som er sluttet inellem det sjællandske Jernbaneselskab og Statsbanerne, for om Sommeren at kunne konkurrere med den direkte Dampskibsart inellem Kjøbenhavn og Aarhus. Da nu imidlertid Folk ikke have den samme Lyft til at reise med Dampskibet om Vinteren, som de have om Sommeren, saa siger man til Publikum: Låt skulle I have, maa vi nu faae Betaling for i Sommer; men dette synes mig at være et uheldigt Forhold, og jeg vil derfor henlede den høitærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa, om der ikke fra hans Side skulde kunne gjøres Noget til, at der bliver indrettet ensartede Læster hele Aaret igjennem. Som sagt, veed jeg vel, hvad der er Skyld i den stedfindende Uregelmæssighed, men den store Mængde Reisende, som faar den ubehagelige Overraskelse, at de maa betale 8 Rd. 28 Sk., medens de have troet, at de kun skulde betale 6 Rd. 64 Sk., undersøger ikke nærmere Grunden dertil, men antager ligesom, at det er Staten, som for at faae en større Indtægt om Vinteren sætter Prisen op. I Forbindelse med de jydskke Jernbaner staar jo Havnen ved Gøjbjerg. Hvorledes denne Havn fremmes, og hvorvidt de Forhaabninger, som man har knyttet til den, ville gaa i Opfyldelse, er Noget, som kun Fremtiden kan vise, og jeg kan heller ikke have nogen Mening derved, men efter at have besøgt denne Havn, har jeg rigtignok faaet den bestemte Overbevisning, at skal den gjøre alvorlig Nytte, saa maa den gjøres helt færdig, og saa maa den Dagstibe, som støder op imod Bakken, klædes op med Bolværk, ligesom den øvrige Del; thi ellers vil i Tidens Løb Sandet flyde saaledes ud i Havnen, at en Opvinding vil blive nødvendig, og hvis virkelig Trafikken i Havnen skal blive af nogen Betydning, vil det ikke være muligt at skaffe den den fornødne Plads til sin Drift. I Forbindelse hermed staar, hvad jeg til min uendelige Forbaufelse hørte, at man havde i Sinde paa den ene af de to nuværende Havnearme at anlægge Bygninger for Toldvesenet. Dersom det virkelig skulde ske, vilde derved hele Pladsen være saa opfyldt, at der efter min Overbevisning ikke vil kunne løse eller lade mere end et Skib ad Gangen, og jeg vil ret meget haabe, at det ikke maatte blive saaledes. Paa dette Punkt skal jeg standse, idet jeg vil afvente, hvorvidt der fra den anden Side maatte fremkomme finansielle Betragtninger, som kunde foranledige mig til yderligere at tage Ordet.

Timestad: Ja, da det efter denne ny Pause at dømmes lader til, at det atter vil gjen tage sig, at der viser sig en Utilbøielighed til at tage Ordet, og det saaledes nu staar til at vente, at vi ere lige ved at gaa til Afstemning, er det dog forekommet mig rigtigt at søge at faae en Besvarelse af et Spørgsmaal, som jeg ikke kan